

Kázání pro Opatovice a Sázavku 16.5.2021

Vstupní slovo: ž 9,10n

1. píseň: 610

1. čtení: Mt 6,1-5

2. píseň: 379

2. čtení: 1Tm 3,1-13

3. píseň: 417

4. píseň: 621

Poslání: Mt 5,14-16

Požehnání: A pokoj Boží převyšující každé lidské pomyšlení budiž se všemi námi. Amen.

5. píseň: 510

Milí bratři a milé sestry,
apoštol Pavel, nebo někt. z jeho žáků píše dopis mladému Timoteovi.
Dopis, kt. mu má pomoci uspořádat místní církev. Nacházíme zde praktická poučení, rady, povzbuzení i základy věrouky.
Základem budiž - **láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry**. Tím je třeba vše poměřovat. Včetně tohoto dopisu.
V dnešním textu už ale přecházíme na praktické rady. Takový církevní řád. - Jak povolávat kazatele a kurátory, jaké by měli mít vlastnosti či schopnosti... Jak udržet pořádek na bohoslužbách atd.
Na jednu stranu jde o velice inspirativní čtení. Na druhou stranu je s tím trochu problém. Mnohá z těch nařízení jsou totiž docela podivná. A v dějinách napáchala spoustu škody.
Třeba v oddíle, kt. jsme ani nečetli, stojí, že žena má poučení přijímat mlčky a s podřízeností.
Přítomní pánové – zkuste tohle říct svým ženám a se zlou potážete.
A dobře, že tak!
Tady se patrně odráží starověké uspořádání společnosti, kde žena hrála úplně jinou roli. A podobné je to třeba s dětmi a otrocky.
I v tom by se asi dalo najít něco užitečného, nevím. - Každopádně nám to připomíná, že i ty Pavlovy rady musíme brát trochu s rezervou. -
Nejde o Boží zákon!

Raději tedy přejdu k další části a to: povolání biskupů. I zde bychom mohli říct – k čemu nám to je? Vždyť naše církev biskupy nemá. Avšak původně slovo biskup znamená dohlížitel a byl prostě představitel, vedoucí místní církve či sboru. Takže si úplně odmysleme dnešní pojetí biskupství.

V podstatě tuto část můžeme vztáhnout na faráře, kurátory, i členy staršovstva a vlastně každého křesťana.

Předně se dozvídáme, že jde o krásný úkol. - Tohle by se mělo připomínat všem, kdo uvažují, že by šli dělat faráře.

I v církvi se dnes někdy setkáte s tím, že farář je takové odstrašující povolání. - „Děti běžte dělat radši něco lépe placeného, uznávaného, pohodlného...“

Škoda. Je to krásný úkol, i když někdy náročný. Ale popravdě – kt. práce není.

A podobně, když se ve sborech shání lidi do staršovstva, nový kurátor, atd. - hrozný problém někoho nalézt.

Škoda, že neumíme nalézat to krásné na službě církvi.

Pak jsou tu nějaké požadavky.

Předně bezúhonnost. Správu společné věci logicky nesvěříte nějakému lotrovi či zlodějovi.

Pak je tu střídmost. I ze současných církví známe, že to docela blbě vypadá, když si farář, biskup libuje v luxusním jídle, oblečení, autu...

Ostatně i u politiků je sympatické, když do sněmovny jezdí na kole nebo metrem a ne mercedesem.

Další ceněná vlastnost je rozvážnost. - Umět se rozhodovat s klidnou hlavou a zvládat své emoce.

Nemyslí, že by křesťan, tím méně představitel, měl být bez emocí jako nějaký robot. Ale umět se udržet. Nerozhodovat se ve vzteku.

Nevybouchnout druhému do očí. - Já sám jsem občas trochu cholerik, takže vím, o čem mluvím.

Ale také obráceně - nestranit někomu jen proto, že je mi sympatický. Není to snadné.

Dále - k získání vážnosti a respektu u lidí hodně přispívá řádnost. Řádné vztahy, řádné vystupování, pořádek ve věcech i řádná úprava vzhledu.

To má něco do sebe. - Sami víte, že zrovna v tomhle já trochu pokulhávám.

Naše církev však má bohatou tradici rebelanství – už od husitství. A zvláště v některých dobách se vzhled moc neřešil. Cenila se opravdovost a ta duchovní stránka víc než to, jak člo. vypadá, a jak má v pořádku papíry... Například mnozí faráři v generaci mých rodičů nosili otrhané svetry, dlouhé mastné vlasy a huňaté fousy. - Konečně Svát'a Karásek toho byl docela dobrým příkladem. A přesto nebo možná právě proto uměli lidi oslovit.

Řádnost tedy není všechno, ale má své místo – zvláště ve vztazích. Další ctnost je pohostinnost a vlídnost. - Představte si faráře, kt. nemá rád lidi. To úplně nefunguje. A podobně sbor, kde se lidé neumí vzájemně pohostit, kde není vůle starat se o potřebné, kde vládne lakota - tam chybí něco důležitého.

A konečně apoštol varuje i před klasickými neřestmi jako je alkohol, láska k penězům a násilná povaha. - Na to si musí dávat pozor každý člověk. A ve vedoucí pozici je to vyloženě průšvih.

Pak také zazní, že by vedoucí měl mít praktické zkušenosti s tím něco vést. Aby to nedopadlo jako po znárodnění v 50. letech. Kdy se řediteli podniků nezřídka stali lidé, kt. vůbec nevěděli, co v té funkci mají dělat. Podle apoštola se leccos pozná už na vedení rodiny. Tam hned uvidíte, jak je člověk schopný, jaký má ve věcech pořádek, jak vychází s korunami i jak umí jednat s lidmi.

Proto by biskup (vedoucí) měl dobře vést rodinu a mít poslušné, počestné a dobře vychované děti.

A mě se zdá, že právě tady zřetelně narážíme na meze jeho rad.

Určovat hodnotu člověka podle toho, jak se mu podařilo vychovat děti, je totiž směšné.

Většina z vás má osobní zkušenost, že dobře vychovat děti není vůbec snadné. I v lepších rodinách se to občas nevyvede. A není to proto, že by rodiče byli neschopní. Každý člověk je jiný - někdo potřebuje přísnost, ale jinému škodí. - Odhadnout kolik volnosti a přísnosti dát dětem, je těžké.

Vždyť v jedné rodině, při stejné výchově a máte úplně rozdílné výsledky. A pak si vyberte, jak vést rodinu. Možná zpětně bychom

věděli, co jsme měli dělat. A kdo ví?

A jak se říká: Nejlépe se taky vychovávají cizí děti.

Zkrátka – podle toho chcete soudit schopnosti člověka?

Ono to samozřejmě má svoji hloubku. - Na tom, jak se člověk chová ke svým blízkým, nejlépe poznáte, jaký je doopravdy a dá se z toho vytušit, jak povede sbor, církev či stát.

Cenné však může být i to, jak se člověk dokáže vyrovnat s případnou krizí a problémy v rodině. - On taky člověk s hodnými a poslušnými dětmi houby ví, jaké někt. lidé mají problémy.

Na závěr jedna důležitá věc - celé tohle přemýšlení není otázka spásy a přijetí do ráje. Nejde ani o způsob, jak napravit zlo na zemi.

Je to soukromý a v podstatě většinou i docela chytrý názor pisatele, jak uspořádat církev. Jak si dávat pozor, a jak bojovat o dobrou pověst a dobré jméno církve. - Pořád se nám tu vrací ta péče o vlastní pověst. Mě to až trochu zlobí. - Ono to trochu zavání pokrytectvím a skutkařením. „Hlavně, ať to dobře vypadá...“ - V církvi by se přece věci neměly řešit podle vnějšího zdání. To mi je sympatičtější ten otrhaný farář, kt. to ale má v hlavě dobře srovnané.

Jenomže mladá církev byla pod drobnohledem jako nějaká sekta. -

„Určitě rozvracejí rodiny, žijí nevázaným životem, jde jim jen o peníze atd.“

Vztaženo na nás - Pavlovy rady směřují v podstatě k tomu, abychom si dvakrát rozmysleli, než dáme svému okolí další důvod k výsměchu, urážkám, pomluvám,...

Dobrá zpráva je, že i kdyby se to nepovedlo, tak i jako nenáviděná a podezřívána církev nebudeme Bohu o nic více vzdáleni. Ale bylo by o dost těžší zvěstovat jeho Slovo.

Pane Bože, děkujeme, že nejsme závislí na tom, co si o nás lidé myslí a jak nás vidí. Přesto tě prosíme, ukaž nám cestu, abychom si uchovali vnitřní čistotu a opravdovost a zároveň, abychom dokázali druhé oslovit a zvěstovat jim tvé Slovo. Prosíme ukazuj nám krásu služby druhým a povolávej si k této službě lidi s těmi potřebnými vlastnostmi a tvými dary. Amen.